Cu prilejul consfătuirii profesorilor de educație fizică din regiunea Ploiești, tov. Gheorghe Boșovei, *vicepreședinte al sfatului popular regional, a prezentat un amplu referat în care au fost analizate cele mai importante aspecte ale educației fizice din învățămîntul de cultură generală, profesional și tehnic. S-a subliniat, cu acest prilej, faptul că în ultimii ani educația fizică și sportul școlar ploieștean au făcut pași înainte, îmbunătățindu-se, în același timp, baza materială, conținutul și metodele de muncă. Totodată s-a subliniat că activitatea sportivă de masă și de performanță a sportului școlar din regiunea Ploiești nu se ridică la nivelul cerințelor actuale.*

SPORTUL ȘCOLAR POATE ȘI TREBUIE SĂ SE SITUEZE LA NIVELUL ACTUALELOR EXIGENȚE

Consfătuirea profesorilor de educație fizică din regiunea Ploiești

Atletismul și gimnastica nu intră în... grația profesorilor

Sportul ploieștean se mîndrește, pe bună dreptate, cu performanțele deosebite ale șahistului Florin Gheorghiu (fost elev al liceului I. L. Caragiale), precum și cu cîteva rezultate bune realizate de schiorii Elena Neagoe și Gheorghe Vulpe, campioni republicani. Pregătirea sportivă a școlarilor din regiune se face îndeosebi în școlile sportive de elevi din Buzău, Ploiești, Sinaia și Tîrgoviște, la liceul cu program special de educație fizică din Ploiești și, firește, în asociațiile sportive existente în toate școlile. Pregătirea sportivă a elevilor și școlarilor este condusă de 435 profesori de educație fizică, printre care 198 calificați. Mulți dintre aceștia, printre care Anatolie Arhan, Nina Mătușa, Mircea Chiriac, Florian Stoenescu, Elena Cerviș, Constantin Predescu ș.a. dovedesc pasiune pentru meseria pe care și-au ales-o, tact pedagogic, calități care au favorizat elevilor lor realizarea unor frumoase rezultate. Pe lîngă școlile din regiune s-au construit în ultimii ani 23 săli de gimnastică, 3 micro-stadioane, 33 de terenuri de volei, baschet, handbal și 113 alte terenuri sportive simple. Rezultă deci, că în regiunea Ploiești există condiții în general bune pentru realizarea unei activități eficiente, menită să ajute la îmbunătățirea indicilor de dezvoltare fizică și a capacității funcționale a elevilor la creșterea bagajului de deprinderi motrice și a nivelului calităților fizice de bază. Cu toate acestea, nivelul performanțelor sportive realizate de elevi este departe de a putea fi considerat satisfăcător. Și aceasta, în primul rînd, deoarece activitatea sportivă de masă, care ar trebui să constituie principala preocupare a consiliilor asociațiilor sportive școlare și a profesorilor de educație fizică este necorespunzătoare. Nu s-a reușit încă să se mobilizeze în competiții masa largă a elevilor. Secțiile pe ramură de sport din cadrul asociațiilor sportive școlare sînt în general formal înființate, fără să se țină seama de condițiile materiale existente în școală, de preferințele elevilor. În orașul Ploiești, campionatul asociației sportive nu s-a disputat decît la 4 școli! Edificator, în ceea ce privește lipsa de interes pentru dezvoltarea activității sportive de masă a elevilor este și faptul că profesorii de educație fizică nu sînt preocupați de desfășurarea corespunzătoare a întrecerilor pe clase și școală ale campionatelor republicane școlare.

Rezultatele acestui dezinteres s-au văzut. Din 265 000 de elevi existenți în regiunea Ploiești, doar 13 000 se pot... lăuda că s-au numărat printre participanții la etapa de masă a campionatelor școlare. Cum era normal, slaba dezvoltare a sportului de masă s-a răsfrînt direct asupra activității de performanță. La finala campionatelor școlare de atletism reprezentanții acestei regiuni s-au clasat pe un loc foarte slab: 13. Și, cînd ne gîndim că în regiune există 20 de profesori cu specializare atletism!

În cadrul consfătuirii de la Ploiești un loc important l-au ocupat, firește, dezbaterile cu privire la dezvoltarea atletismului, disciplină sportivă în care școlarii din regiune obțin rezultate mediocre. S-a subliniat necesitatea folosirii pe scară largă a atletismului și gimnasticii, ca mijloace de bază pentru dezvoltarea și pregătirea fizică multilaterală în toate ramurile de sport.

Aceleași aprecieri se cuvin și gimnasticii școlare din regiunea Ploiești. De ani de zile, la etapa regională a campionatelor republicane participă doar sportivi din orașele Ploiești, Buzău și Cîmpina. Există însă antrenori calificați, profesori de educație fizică cu specializare gimnastică și în orașele Rm. Sărat, Mizil, Teleajen, la școlile din raioanele Cîmpina și Tîrgoviște. Cu toate acestea, foarte puțini elevi participă la campionatele școlare de gimnastică, chiar și la etapa pe școli. Ne mai vorbind de etapa regională, la care nu au fost prezenți decît 68 de elevi, majoritatea din orașul Ploiești!

Performanțele în gimnastică se obțin mai greu, satisfacțiile vin după mulți ani de muncă (lucru pe care profesorii respectivi îl cunosc) și, în aceste condiții ei preferă să „umple ora" cu alte sporturi, nerespectînd programul de învățămînt. Este mai ușor, în fond, să dai mingea elevilor ca să arunce la porta de handbal sau să joace fotbal, decît să repeți de o mie de ori „roata laterală" sau un exercițiu la bară fixă. Profesorii ploieșteni preferă, după cum se vede, să nu-și complice... existența, chiar dacă acest lucru înseamnă să nu obțină rezultate la nivelul calificării și al salariului pe care îl primesc.

Echipele școlare de handbal din Ploiești au dat numeroase elemente talentate, care activează azi în prima categorie (Maria Nicolae, Elena Dobîrceanu, Zoe Zamfirescu). În fotografia noastră — echipa feminină a liceului nr. 6, una din cele mai bune formații de handbal din regiune.

Este asigurată „densitatea" lecției?

Anul trecut, la cîteva dintre școlile ploieștene s-au făcut sondaje care urmăreau să constate în ce măsură profesorii de educație fizică reușesc să realizeze un proces instructiv-educativ cu un conținut bogat, cu efecte asupra dezvoltării organismului. S-a constatat cu acest prilej că, în general, programa de învățămînt este respectată, iar baza materială a școlii e bine valorificată. Profesori ca Adrian Ionescu, Ștefan Stuparu, Vasile Turje, Vladimir Gavriliță ș.a. s-au evidențiat prin bogăția și multitudinea exercițiilor folosite, prin realizarea unei densități normale a lecției. Sînt însă unii profesori (printre care Georgeta Pîrvu, Alexandru Barint, Ana Petroiu, Maria Nicolau etc.) care nu se străduiesc să realizeze lecții cu un bogat conținut, în măsură să satisfacă cerințele metodice moderne. Sărăcia și uniformitatea exercițiilor fizice, într-un cuvînt șablonismul, sînt elemente care se fac deseori vizibile în lecțiile conduse de profesorii susamintiți. În plus, „timpii morți", în ora de educație fizică (se lucrează de multe ori sub procentul de 30%) fac ca elevii să nu folosească aproape nimic din posibilitățile pe care le oferă practicarea sportului. Un lucru e cert: în timpul lecțiilor sînt folosite pe scară redusă exercițiile de dezvoltare fizică generală și gimnastica de bază. Așa se explică faptul pentru care unii dintre elevii profesorilor respectivi prezintă vicii de atitudine, nivel scăzut al unor indici antropometrici.

★

Consfătuirea cadrelor didactice care predau educația fizică în școlile din regiunea Ploiești (de la care, din păcate, au lipsit numeroși profesori) a prilejuit discuții deosebit de interesante, abordarea unor probleme-cheie pentru dezvoltarea sportului în rîndul elevilor ploieșteni. Iată, sintetizate, cîteva opinii.

IOAN SMĂDU (directorul școlii sportive din Ploiești): **„Dragostea pentru practicarea sportului preferat trebuie sădită elevilor încă din primii ani de școală. Pentru aceasta vom lua legătură cu învățătorii, îi vom ajuta să pună accent pe însușirea corectă de către copii a deprinderilor, chiar din primii ani de școală".**

NINA MĂTUȘA (liceul nr. 2 din Ploiești): *„Liceul nostru se află pe primul loc în ierarhia liceelor din regiune. Nu am acordat însă atenție îndrumării celor mai buni elevi din liceu spre școala sportivă. Colectivul liceului nr. 2 a reușit să generalizeze o serie de metode bune de predare. Între profesorii de educație fizică s-a creat astfel un spirit de întrecere, ținîndu-se ore cu volum și intensitate crescute".*

VICTORIA STEMATIU (Tîrgoviște): „Am absolvit Institutul Pedagogic din București, facultatea de educație fizică. Am primit repartizare anul trecut la o școală elementară din comuna Dragomirești. Aci predau săptămînai 8 ore de educație fizică. În rest, predau... muzică, dans, desen, chimie! În asemenea condiții, firește, nu pot să-mi desfășor activitatea conform calificării mele".

GHEORGHE BURLACU (Președintele consiliului orășenesc Cîmpina al UCFS) **„În anii trecuți, deși existau mai puține cadre de specialitate (6), sportivii din orașul nostru realizau rezultate bune în întrecerile pe regiune, atît la jocuri cît și la sporturi individuale. În prezent avem 12 profesori de educație fizică (3 cu specializare gimnastică) și, cu toate acestea, nu ne-am prezentat la nici un concurs de nivel regional. Este, fără discuție, lipsa organului UCFS și a secției raionale de învățămînt, deoarece nu au controlat și nu au tras la răspundere pe cei care nu-și fac datoria".**

ASPASIA VASILIU (directoarea liceului I. L. Caragiale Ploiești): *„Am considerat întotdeauna că educația fizică și sportul au aceeași importanță ca și celelalte obiecte de învățămînt. În școala noastră s-a amenajat, cu posibilități locale, o bază sportivă cu care, pe bună dreptate, ne mîndrim. Am auzit aici că mai sînt directori de școli care nu vor să audă de sport. Să știți un lucru: trebuie să se insiste mai mult pe lîngă directorii de școli, să li se arate avantajul practicării sportului de către elevi, să li se ceară cu mai multă perseverență sprijinul. Profesorii de educație fizică din școală noastră au știut să solicite sprijinul direcțiunii, iar în ceea ce mă privește mă bucur din inimă că acum avem în școală condiții prielnice de desfășurare a orelor de educație fizică".*

★

Concluziile consfătuirii au fost trase de tov. MIRON OLTEANU, vicepreședinte al Consiliului General al UCFS. Printre altele, vorbitorul a arătat că: „Este necesar să se facă o cotitură radicală în activitatea de educație fizică din școli. Dispunem de o mare forță, de oameni calificați, profesori, activiști UCFS, a căror datorie este să facă un front comun pentru ridicarea calitativă a sportului școlar. Avem însă și profesori care nu-și îndeplinesc sarcinile în mod corespunzător, oameni care nu muncesc cu pasiune și care, din această cauză nu obțin rezultate pe măsura calificării lor, a cerințelor. Aceasta se datorește într-o bună măsură lipsei controlului, faptului că profesorii respectivi nu sînt trași la răspundere iar pe de altă parte că cei care muncesc nu sînt stimulați. Realizările în domeniul sportului școlar din regiune nu satisfac, nu sînt încă pe măsura condițiilor create. Se vorbește deseori despre necesitatea dezvoltării atletismului și gimnasticii. Cu toate acestea, profesorii de educație fizică din regiunea Ploiești nu acordă atenția cuvenită acestor sporturi de bază. Prea puține concursuri de atletism și de gimnastică în cadrul campionatului asociațiilor sportive școlare!

O parte a lipsurilor este generată și de faptul că educația fizică a elevilor este subestimată chiar și de organul regional UCFS și de secția de învățămînt.

Activitatea sportivă de masă constituie și de aci înainte alături de activitatea de performanță o sarcină de mare răspundere. Pentru secțiile sportive de performanță trebuie însă pregătiți mai mulți tineri talentați. Este necesar ca antrenorii, profesorii să acorde o mare atenție selecției sportivilor, să se ajungă acolo încît fiecare școală, liceu, să devină o unitate de performanță. Consider, de asemenea, că este foarte important ca în fiecare an să se organizeze cursuri de reîmprospătare a cunoștințelor profesorilor de educație fizică.

★

Selecție la „prima vedere"...

Explicația performanțelor nesatisfăcătoare realizate în ultimii ani de sportul școlar ploieștean se află, așadar, în nivelul scăzut al orelor de educație fizică și în restrînsa activitate sportivă de masă a elevilor.

Sportul de performanță, în adevărata accepțiune a cuvîntului se practică în școlile sportive de elevi. În mod firesc, nici aici treburile nu merg pe... roate. Ce fel de elevi vin în aceste școli? Au ei oare format un bagaj cît de mic de deprinderi sportive? Nu. Concluzia care s-a desprins din recenta consfătuire de la Ploiești este că, în general, selecția elevilor în școlile sportive din Tîrgoviște, Buzău și, într-o măsură, din Ploiești, nu s-a făcut decît rareori după criterii științifice, ci mai mult la... prima vedere. Mulți dintre actualii elevi ai acestor școli prezintă posibilități biologice și motrice modeste. Cum să ceri elevilor, în asemenea condiții, eforturi de intensitate maximală, cum să aspiri la obținerea unor rezultate mari? Așa stînd lucrurile, școlile respective sînt departe de a da mișcării noastre sportive elementele de care are nevoie.

Secția de gimnastică a școlii sportive din Tîrgoviște (prof. cu specializare gimnastică tov. Gh. Bogdan) trăiește de ani de zile numai cu numele, nereușind pînă acum să obțină rezultate care să-i justifice existența. Cam la fel stau lucrurile și la liceul cu program special de educație fizică din orașul Ploiești, care deși actualmente este în al treilea an de activitate nu a obținut pînă în prezent rezultate așteptate.

Spre secțiile sportive ale acestor școli trebuie deci îndreptat tirul criticii, ajutorul energic și competent al organelor UCFS și al secției regionale de învățămînt (metodist tov. Lucian Mihăilescu).

★ ★ ★

Consfătuirea profesorilor de educație fizică în regiunea Ploiești a dezbătut pe larg – după cum s-a văzut – aspectele esențiale ale modului cum se desfășoară educația fizică ca și ale activității sportive școlare. Realizările, dar mai cu seamă aspectele negative semnalate în consfătuire, trebuie să mobilizeze acum, la începutul noului an de învățămînt, pe toți factorii de răspundere ai sportului școlar, la o muncă și mai intensă, conștiincioasă, astfel ca școala să devină, într-adevăr, o inepuizabilă rezervă de cadre pentru sportul nostru de performanță.

R. CĂLĂRĂȘANU